

Ranska, Chamonix

TAMMIKUU

Tulin Ranskaan 2.1.2013 Riitan & Katjan kanssa. Oltiin hotelilla, joskus 9 jälkeen illalla. Sain oman huoneen ja näytettiin pikaisesti missä on suihkut ja vessat. Ensimmäisenä yönä nukuin hyvin, ja heräsin aamulla aamupalalle, kaikki oli uutta ja erilaista. Sen jälkeen odotettiin Tarja ja tehtiin kaikki sopimukset valmiiksi, ja Tarja esitteli meille hotellin. Sitten lähdettiin kiertelemään Chamonixia. Sinä iltana käytiin syömässä hotelilla päivällinen, ja nähtiin samalla miten siellä työskenneltiin ja minkälaista ruokaa oli tarjolla.

4.1 Perjantaina oli ensimmäinen työvuoro. Menin silloin keittiöön, siellä minulle esiteltiin keittiö. Ja tutustuin kokki Leoon. Aloin heti valmistelemaan päivällistä, ensimmäinen päivä oli sekava. Kaikki oli uutta, uudet ihmiset ja puhuttiin englantia.

Tutustuin myös Petriin ja Tarjaan hotellin omistajiin. He olivat alusta saakka mukavia, kävin myös niiden tykönä kylässä muutaman kerran. Ja niiden koira oli muutaman kerran hoidossa minulla.

Muutaman viikon aikana tutustuin kaikkiin työntekijöihin, ja kaikki olivat todella mukavia ja ystävällisiä. Kävin myös ensimmäisten viikkojen aikana lautailemassa Alpeilla uusien työkavereiden kanssa. Aloin pikkuhiljaa käyttämään vain englantia ja ajattelin myös englanniksi. Puhuminen tuntui luontevalta.

Töihin lähdessä.

Tein myös muutamia salivuoroja aamulla. Ensimmäisen vuoron tein Tarjan kanssa, ja se meni hyvin. Oli kiva työskennellä suomalaisen kanssa välillä.

Hotellissa kävi paljon suomalaisia asiakkaita, ja oli kiva jutella niiden kanssa. Ja muutama asiakas toi ruisleipää ja se oli niin hyvää.

Tammikuu meni todella nopeaa, koska kaikki oli uutta. Ja ihmettelemistä riitti jokaiselle päivälle. Kuljin paljon ulkona ja kiertelin paikkoja, ja lautailin. Olin keittiöllä yleensä ja tein välillä aamuvuoroja salilla. Keittiöllä tein päivällisannoksia ja a la carte- annoksia.

HELMIKUU

Helmikuu tuli aivan yhtäkkiä, olin tammikuun aikana sopeutunut Ranskaan todella hyvin. Ja saanut paljon uusia kavereita, jotka pitivät minusta huolta. Helmikuussa tein pitkän työputken, ja sen takia aika meni nopeaa. Olin silloin todella väsynyt, mutta tykkäsin olla töissä todella paljon, koska oli niin mahtavat työkaverit. Helmikuussa tuli ensimmäisen kerran koti-ikävä, mutta sekin meni nopeaa ohi, kun kaverit lohduttivat ja piristivät minua. Ja puhuminen oli jo todella helppoa.

Keittiöllä tein edelleen päivällisannoksia ja a la carte-annoksia. Opin kokeilta uusia asioita.

MAALISKUU

Maaliskuu tuli vielä nopeampaa. Olin tottunut elämäntapaan, ja oli jo rytmi omaan elämään. Silloin lähti myös Joe kokki pois, joten se tiesi minulle ja Leolle paljon töitä. Salin puolelle tuli uusi työntekijä Eppie, ja sain hänestä myös hyvän kaverin. Maaliskuun lopussa aloin tekemään yksin keittiöllä vuoroja, ja se oli todella kivaa. Itse tykkäsin olla yksin keittiöllä, ja meillä meni ne illat todella hyvin. Viimeisillä viikoilla sain Eppiestä huonekaverin, ja meillä oli oikein mukavaa. 2 viimeistä viikkoa meni aivan liian nopeaa, ja tuntui että ei ehtinyt tehdä enää mitään. Kävin myös vielä lautailemassa. Vietin paljon aikaa vapaa-ajalla työkavereiden kanssa: (Leo, Simon, Lynette, Eppie, ja Cat). Viimeisenä päivänä minulla oli vapaapäivä ja lähdettiin Eppien kanssa vielä kerran mäkeen.

Ja työntekijät olivat järjestäneet minulle läksiäisjuhlat! Söimme siellä suomalaisia ja ranskalaisia herkkuja! He olivat myös tehneet minulle ihanan kortin, ja ostaneet lahjoja. Sain Chamonix-hupparin ja t-paidan, mukin, pastan, kirjan. Minulle jäin siitä päivästä todella hyvä mieli. Pakkasin viimeisenä iltana loputkin tavarat, ja olin kavereiden kanssa.

Lähtöpäivä tuli ja lähdimme Tarjan kanssa lentokentälle. Oli todella haikea olo lähteä takaisin Suomeen, mutta toisaalta oli kiva päästä takaisin kotiin. En tule koskaan katumaan, että lähdin ulkomaille töihin, tämä on reissu on kasvattanut todella paljon minua itseäni!

Meidän työporukka oli kansainvälinen: Leo & Simon tulivat Afrikasta, Lynette & Joe Englannista, Eppie & Cat Ruotsista, Sanna Tanskasta, Cam Ranskasta, Thupten, Jordi & Laurel Espanjasta. Ranskaa en oppinut, koska puhuimme aina englantia. Meidän työporukalla oli mahtava yhteishenki, ja kaikki olivat iloisia ja kannustettiin toisia aina eteenpäin! Tarjoilijoilla ja kokeilla oli hyvä yhteishenki, ja kummatkin arvostivat toisen työtä. Suositellen tätä hotellia muillekin opiskelijoille.

Eppie & Lynette <3

Reissun aikana opin itsestäni paljon. Nyt tiedän sen, että pärjään hyvin englannin kielellä vieraassa maassa. Tutustun myös ihmisiin helposti ja saan hyvin uusia kavereita. Ja suosittelen muillekin, että lähtevät reissuun ilman suomalaisia kavereita. Koska jos lähtee keskenään, jää helpommin keskenään ja on vaikeampi tutustua uusiin ihmisiin. Minusta on tullut rohkeampi ja itsenäisempi Ranskassa. Ja tiedän, että pärjään hyvin isossa maailmassa, ja että koti-ikävä ei helposti tule. Opin nopeaa uuden maan tapoihin ja kulttuuriin.

Osa työporukkaa

Miia Jokiniemi hrc11